

maa træde til i Tilfælde, hvor en Fisker ikke kan klare sig selv, saa det er kun en videre Udvikling af et bestaaende Forhold. Det er jo ogsaa en midlertidig Lov, og vi haaber jo alle, at de Forhold, der har bevirket, at dette Spørgsmaal nu igen maa tages op — endskønt vi alle udtalte sidste Gang, at vi haabede ikke at se Loven mere —, maa ophøre. Skulde Forholdene vedblive at være slette eller maaske endnu værre, ja, saa kan det jo ad Aare tages op, om man skal have andre Regler for Fordelingen, end her er foreslaaet. Der var, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister udtalte, en lang Vej for disse Sagers Afgørelse efter den tidligere Lovgivning, hvor der var alle disse forskellige Instanser. Naar vi, som sagt, haaber, at de nuværende Fiskerforhold ikke skal have nogen meget varig Karakter, synes jeg, man burde slaa sig til Taals med det foreslaaede. Jeg ser derfor med nogen Bekymring, at der er rejst stærke Ønsker om at gaa over til andre Former for denne Understøttelse. Man vil altsaa have Sagen i Udvalg. Mit Parti plejer jo ikke at modsætte sig det, naar andre Partier ønsker en Sag i Udvalg, og det vil vi heller ikke gøre her. Men vi haaber, at den Velvillie overfor Sagen, som de øvrige Partiers Ordførere utvivlsomt har ladet komme frem, ogsaa maa være saa stor, at vi hurtigst muligt kan faa et Resultat, saaledes at vi ikke risikerer, at de rejste Indvendinger bringer Sagen til at strandes.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at en af Grundene til, at man var gaaet bort fra den gamle Form for Understøttelse og gaaet over til at overdrage det til Hjælpekasserne, var, at under den gamle Ordning var det saa besværligt at faa Understøttelsen udbetalt. Ja, en af Grundene dertil var det Krav, som kom fra konservativ og Venstres Side, at Kommunalbestyrelserne skulde udtale sig om hvert enkelt Andragende; det fremmer ikke Sagerne. Men i øvrigt forekommer det mig mærkeligt, at man gaar til at forandre denne Lovgivning, fordi Forretningsgangen maaske er lidt besværlig. Den maatte jo kunne fremmes, det kunde sikkert foregaa betydelig hurtigere, end sket er. Den Omstændighed, at det nu og da kan have været lidt længe, inden man i et eller andet Kontor har accepteret en Sag, synes jeg ikke kan berettigede til at gaa over til et

helt nyt Princip. Den højtærede Indenrigsminister har ikke Ret i, at dette kun er en videre Udvikling af et bestaaende Forhold, naar det, der nu sker, er, at man giver en speciel Lov om Understøttelse til Fiskere og gør det paa et helt andet Grundlag end tidligere. At der i nogen Tid ikke har været lovbundne Regler, saaledes at en Fisker, der blev arbejdsløs, var nødt til at henvende sig til Hjælpekassen, kan ikke berettigede til at sige, at det, der nu sker, er en Forbedring af Forholdene, hvorved Kommunen faar $\frac{2}{3}$ godtgjort af Staten, medens den nu faar $\frac{1}{3}$. Man maa sammenligne med de tidligere Love om Understøttelse til Fiskere, og Reglerne i dette Lovforslag er for Kommunen et stort Tilbageskridt, for Hjælpekassebestyrelsen forøget Arbejde og for Fiskeren en ikke behagelig Form at faa Understøttelsen udbetalt under, i Modsatning til den anden Form, hvor Sagen gik til et af Ministeriet nedsat Udvalg, som foretog den endelige Uddeling.

Jeg beklager de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremkom med vedrørende Indtægtsgrænsen, de 3 000 Kr., at dette Forhold ikke kunde ændres; thi det vil efter min Mening let medføre, at adskillige Fiskere, som er meget vanskeligt stillede, vil være afskaarne fra at faa Understøttelse.

Med Hensyn til Kontrollen med Arbejdsløshedskasser for Fiskere vil jeg fuldstændig erkende, at det kan være vanskeligt at føre den Kontrol. Det er her som i andre Forhold, hvor man dog har oprettet Arbejdsløshedskasser og Understøttelseskasser. Der er et gammelt Ord, der siger, at Vanskelighederne er til for at overvindes, og jeg tror ogsaa, man med nogen god Villie maatte kunne overvinde dem her. Jeg ved meget vel, at Arbejdsløshedsinspektøren er imod, at der oprettes saadanne Kasser for Fiskere, men det er for mig ikke tilstrækkeligt til at lade den Sag falde. Jeg tror, at man alligevel før eller senere kommer til at beskæftige sig dermed.

Endelig udtalte den højtærede Minister, at han vel var vidende om, at Kommunerne var vanskeligt stillede, men da man uddelte den halve Million, tog man ogsaa Hensyn til de Kommuner, der havde haft stor Arbejdsløshed. Det kan i denne Forbindelse ikke betyde meget, thi den halve Million er jo udbetalt. Saa vidt jeg ved, findes der ikke længere nogen halv Million, som uddeles til Kommunerne. Men muligvis vil den højtærede Indenrigs-